

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 15 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att bestämmelserna om finansiering i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare ändras så, att den tilläggsskyddsandel som både staten och lantbruksföretagarna betalar sjunker från nuvarande 33,8 % till 32,95 %, dvs. till sammanlagt 65,9 % av totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring. Andelen för de anstalter som svarar för grundskyddsförmånerna föreslås stiga i motsvarande mån till 34,1 % av totalkostnaderna. Dessutom skall de täcka den amortering av ansvarsunderskottet som har uppkommit i grundskyddsandelen och som utgör ca 6 % av totalkostnaderna. Enligt förslaget skall de bestämmelser som gäller finansiering dessutom ändras så, att det fondunderskott om uppskattningsvis 20 milj. mk som uppstår i ersättningsansvaret för tilläggsskyddet till följd av ändringen av grunden för räntan och mortalitetsantagandet kan täckas med statens och lantbruksföretagarnas tilläggsskyddsandel åren 1999—2000.

Ändringen av statens procentandel av tilläggsskyddet minskar statens direkta utgifter med ca 1,5 milj. mk 1999. Däremot förorsakar täckandet av fondunderskottet i ersättningsansvaret via finansieringen av tilläggsskyddet sammanlagda utgifter av engångsnatur om uppskattningsvis 20 milj. mk åren 1999-2000. På grund av detta uppkommer under dessa båda år både för staten och för lantbruksföretagarna merkostnader om ca 5 milj. mk. Lagändringen ökar också statens indirekta utgifter med ca 10 milj. mk eftersom grundskyddsandelen blir större. Ökningen motsvarar emellertid det belopp som staten även skulle svara för via den sedvanliga finansieringen av grundskyddet om det inte fanns något system med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1999 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1999.

MOTIVERING

1. Nuläge

De totalkostnader för arbetsolycksfallsförsäkring som lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) föranleder finansieras med en grundskyddsandel och en tilläggsskyddsandel. Grundskyddet är en förmån som lantbruksföretagarna har rätt till oberoende av systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare, men som betalas ut genom detta system. Sistnämnda förfarande beror på att dessa förmåner är primära i förhållande till andra socialförsäkringsförmåner.

Den egentliga förmån som genom systemet tillkommer lantbruksföretagarna består av den del av olycksfallsersättningarna som överskrider motsvarande ersättningar inom grundskyddet. Denna andel går under benämningen tilläggsskydd. I tilläggsskyddet ingår också kostnader för verkställigheten av systemet samt kostnader som reserveras för arbetarskyddsverksamhet.

De förmåner som motsvarar grundskyddet betalas ut dels från sjukförsäkringssystemet samt folkpensions- och familjepensionssystemet, dels från den privata och offentliga sektorns arbetspensionssystem. Systemet med lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring handhas av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, som får en andel motsvarande förmånerna enligt sjukförsäkringslagen (364/1963), folkpensionslagen (347/1956) och familjepensionslagen (38/1969) av Folkpensionsanstalten.

De utgifter som arbetspensionssystemet sparar in gäller nästan uteslutande pensionskostnader enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969). Därför är Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt den arbetspensionsanstalt som ensam till olycksfallsförsäkringssystemet betalar arbetspensionssystemets andel av olycksfallsförsäkringssystemets kostnader. Indirekt är det staten som står för denna andel.

De anstalter som svarar för förmånerna enligt grundskyddet, nämligen Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, deltar i finansieringen av grundskyddet i den utsträckning som grundskyddsförmånerna på grund av samordningen av förmånerna betalas genom systemet

med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare, eftersom anstalterna i motsvarande mån sparar sina egna utgifter för förmåner. Denna inbesparing betraktas som grundskyddsandel i finansieringen av olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare. Om det inte fanns något olycksfallsförsäkringssystem för lantbruksföretagare, skulle anstalterna vara tvungna att med stöd av sjukförsäkringslagen, folkpensionslagen och familjepensionslagen samt lagen om pension för lantbruksföretagare betala ett belopp motsvarande grundskyddsandelen i form av förmåner till förmånstagarna.

I fråga om grundskyddet görs ingen fondering, eftersom det har ansetts att de anstalter som svarar för grundskyddsandelarna inte på denna punkt kan förpliktas att delta i kostnaderna för olycksfallsförsäkringssystemet för lantbruksföretagare. Det ansvarsunderskott som arrangemanget ger upphov till i försäkringstekniskt hänseende täcks så, att grundskyddsanstalternas kostnadsandel årligen höjs gradvis på ett i lagen definierat sätt.

Tilläggsskyddet finansieras med lantbruksföretagarnas försäkringspremier och statens andel. Statens andel och de försäkrades andel är enligt lagen lika stora. Eftersom staten inte deltar i finansieringen av den frivilliga arbetsolycksfallsförsäkringen, avdras dock vid uträkningen av de årliga finansieringsandelarna från statens andel en andel som motsvarar hälften av tilläggsskyddet inom den frivilliga arbetsolycksfallsförsäkringen. Motsvarande andel läggs till finansieringsandelen för de försäkrade. Vid finansieringen av tilläggsskyddet tillämpas samma fonderingsprincip som gäller i fråga om olycksfallsförsäkringen för arbetstagare.

För att förenkla skötseln av finansieringen har i 15 § 2 och 3 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare nämnts de procentandelar med vilka parterna deltar i finansieringen av totalkostnaderna för systemet. Procentandelarna har senast ändrats genom lag (975/1993).

Efter ovan nämnda lagändring utgjorde den del av grundskyddet som inte blir ansvarsunderskott sammanlagt 27,52 % av totalkostnaderna år 1994. I denna andel anses 11,7 % av totalkostnaderna utgöra utgifter

för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen och 6,0 % sjukvårdsutgifter, 4,2 % utgifter för tilläggsdel eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen, 0,22 % pensionsutgifter enligt familjepensionslagen samt 5,4 % pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Ansvarsunderskottets andel utgjorde 4,78 %. Eftersom pensionsutgifterna inom grundskyddet inte fonderas och då utgifterna stiger i och med att pensionsbeståndet ökar, har de tre sistnämnda procentalen sedan 1995 årligen höjts, i motsvarande mån med 0,34, 0,02 respektive 0,47 procentenheter. Med beaktande av dessa årliga höjningar skulle i grundskyddsandelen 5,90 % av totalkostnaderna år 1999 utgöra utgifter för tilläggsdel eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen, 0,32 % pensionsutgifter enligt familjepensionslagen samt 7,75 % pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Den andel av grundskyddet som inte blir ansvarsunderskott skulle år 1999 utgöra sammanlagt 31,67 %.

Tilläggsskyddsandelen består till hälften av lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel och till hälften av statens andel. Varderas andel utgör 33,8 % av totalkostnaderna.

De i lagen angivna procentalen gäller tills vidare. Ändringarna i förmåner som inverkar på hur finansieringsandelarna fastställs påverkar dock förhållandet mellan grundskyddet och tilläggs-skyddet. Därför är det motiverat att finansieringsandelarnas riktighet då och då tas upp till granskning. I regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 15 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (RP 148/1993 rd) anförs följande: "Det är sannolikt att lagändringar som påverkar grundskyddet och tilläggs-skyddet kommer att företas också i framtiden. Därför bör en ny kontrollräkning av finansieringsarrangemangen åter göras om ett antal år. Nästa kontrollräkning kan förläggas till exempelvis år 1997."

2. Föreslagna ändringar

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har 1997 och 1998 gjort en ovan avsedd kontrollräkning av finansieringsarrangemangen utgående från det material angående skador som finns att tillgå för 1996. Enligt kontrollräkningen är förändringarna mellan grundskyddet och tilläggs-skyddet samt inom

grundskyddet så stora att det är nödvändigt att revidera lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare så, att nya procentandelar med vilka de olika parterna finansierar talkostnaderna för systemet tas in i lagen. Eftersom sådana lagändringar som påverkar grundskyddet och tilläggs-skyddet sannolikt även kommer att genomföras i framtiden, är det skäl att göra en ny kontrollräkning av finansieringsarrangemangen om ett antal år. Nästa kontrollräkning kan förläggas till exempelvis år 2003.

Läkemedels- och rehabiliteringsersättningarnas relativa andel av olycksfallsersättningarna har ökat. Grundskyddsandelen när det gäller dessa ersättningar är större än medeltalet för alla sjukvårdsersättningar. Denna förändring har ökat den andel av sjukvårdskostnaderna inom grundskyddet som Folkpensionsanstalten svarar för.

I fråga om dagpenningar enligt sjukförsäkringslagen har det skett en förskjutning från grundskyddet till tilläggs-skyddet. Den genomsnittliga dagpenning enligt sjukförsäkringslagen som betalas till lantbruksföretagarna är nu mindre jämfört med motsvarande dagpenning enligt olycksfallsförsäkringen än då den senaste kontrollräkningen utfördes. Denna utveckling är huvudsakligen en följd av de nivå-sänkningar som gjorts på sjukförsäkringsdagpenningen och slopandet av den s.k. minimidagpenningen.

Grundskyddsandelen, som motsvarar förmånerna enligt folkpensionslagen, har ökat i viss mån jämfört med tidigare. Detta beror på att folkpensionen i sin helhet har gjorts pensionsavhängig så, att folkpension inte längre betalas alls om arbetspensionen är tillräckligt stor, olycksfallspensionernas markbelopp har höjts och olycksfallspensionsbeståndet har ökat. Till följd av dessa ändringar kommer Folkpensionsanstalten att genom förfarandet med samordning av pensionerna spara sina egna pensionskostnader i olycksfallssituationer litet mera än tidigare.

Efter den senaste kontrollräkningen har arbetspensionerna enligt lagen om pension för lantbruksföretagare stigit märkbart. Åren 1990-1992 gjordes en justering i de arbetsinkomster som utgör grund för lantbruksföretagarnas pension, vilket i de flesta fall ledde till att arbetsinkomsten höjdes. Arbetsinkomsterna har också stigit till följd av att lägenhetsstrukturen förändrats. Förändringarna påverkade omedelbart ersättningarna för inkomstbortfall för lantbruksföretagare, men

de börjar först nu inverka med full effekt på lantbruksföretagarnas arbetspensioner. Inom olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare har denna utveckling medfört en förskjutning från tilläggsskyddet till grundskyddet. Samma effekt har kunnat iakttas i fråga om den stegvisa tillväxten av olycksfallsförsäkringsbeståndet.

De bestående ersättningarna inom olycksfallsförsäkringen, olycksfallspension, familjepension, menersättning och s.k. tilläggsersättningar kapitaliseras och fonderas för ersättningar som skall betalas i framtiden. Ansvarsskulden för den lagstadgade olycksfallsförsäkringen bildas bl.a. av dessa kapital. Den skadades ålder och ersättningens storlek inverkar på kapitalbeloppet per skada som inträffar. Kapitalvärdet erhålls genom att beloppet av den ersättning som betalas till den skadade per år multipliceras med en koefficient för den genomsnittliga förväntade livslängden för en person i hans ålder. En pension som räknas ut på detta sätt kapitaliseras till pensionens nuvarande värde och till ett belopp som skall antecknas i ansvarsskulden med en diskontoränta som benämns beräkningsränta. För grundskyddets vidkommande görs dock inte någon egentlig fondering.

Med anledning av att medellivslängden ökar i Finland togs ett nytt mortalitetsantagande (beräknad statistisk mortalitet för olika åldersgrupper) i bruk 1997 inom den lagstadgade olycksfallsförsäkringen för löntagare. På grund av att den allmänna räntnivån har sjunkit har man inom löntagarnas försäkring börjat använda en beräkningsränta på 3,5 %. Avsikten är att börja tillämpa samma villkor inom lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring från 1999. För tillfället tillämpas vid kapitaliseringen inom lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring ett mortalitetsantagande som tillämpades inom löntagarnas försäkring före 1997. Såsom beräkningsränta har tillämpats fem procent. Andringarna kommer att öka ersättningsansvaret inom lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring. Ökningen utgör finansiellt sett tilläggsskydd inom försäkringen och ökar således tilläggsskyddsandelen av totalkostnaderna för försäkringen.

Beståndet av de fortgående ersättningar som betalas från lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring skall också kapitaliseras på nytt så, att det nya mortalitetsantagandet och beräkningsräntan beaktas. På grund

av detta sker i försäkringens ersättningsansvar en ökning av engångsnatur om uppskattningsvis 20 milj. mk.

På basis av det ovan anförda föreslås att 15 § 2 och 3 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare ändras så, att år 1999 av kostnaderna för grundskyddet 9,3 % anses utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen och 9,6 % sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 6,57 % pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen, 0,28 % pensionsutgifter enligt familjepensionslagen samt 14,39 % pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. De tre sistnämnda procenttalen skall enligt förslaget från och med år 2000 årligen höjas med 0,02, 0,03 respektive 0,14 procentenheter.

Förslaget innebär att tilläggsskyddsandelen räknat från år 1999 uppgår till 65,9 % av totalkostnaderna. Eftersom lantbruksföretagarna svarar för hälften av tilläggsskyddet och staten för andra hälften, innebär förslaget att lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel blir 32,95 % och statens andel likaså 32,95 % av totalkostnaderna. Från statens andel avdras emellertid ännu den andel som motsvarar kostnaderna för den frivilliga arbetsskadeförsäkringen för lantbruksföretagare. Andelen överförs till försäkringspremieandelen.

Den årliga utgiften för grundskyddet består av ersättningar som betalas varje år. Eftersom grundskyddet inte fonderas kommer det ansvarsunderskott som årligen uppkommer för sådana pensioner som börjar löpa att amorteras under senare år. Amorteringen av ansvarsunderskottet för de pensioner inom grundskyddet som sålunda inte har blivit finansierade under tidigare år överstiger nu det ansvarsunderskott som uppkommer för kapitalvärdena för nya pensioner. Denna överskjutande del finansieras direkt genom grundskyddsandelen, som tekniskt omvandlas till en procentandel som räknas utgående från totalkostnaderna. Härvid överstiger summan av Folkpensionsanstaltsen och Lantbruksföretagarnas pensionsanstaltsen och tilläggsskyddets procentandelar 100 %.

Såsom en teknisk ändring föreslås att formuleringen i 15 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare "utgifter för tilläggsdel eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (347/56)" ändras till "pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (347/1956)".

Folkpensionen omfattar inte längre någon del som kallas tilläggsdel.

För att det av lagen klarare skall framgå hur finansieringen fördelas med beaktande av det nuvarande läget i fråga om ansvarsunderskottet och täckandet av ersättningsansvaret på grund av justering av kapitalvärdena för fortlöpande ersättningar, föreslås att formuleringen i 15 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare ändras så, att totalkostnaderna enligt den finansieras genom en grundskyddsandel, lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel, statens andel och avkastningen av placeringar. Enligt förslaget skall till paragrafen dessutom fogas ett nytt 5 moment. Enligt detta moment skall amorteringen av ansvarsunderskottet finansieras genom grundskyddsandelen, och fondkompletteringen i fråga om ersättningsansvaret skall finansieras med lika stora delar från statens andel och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel. Fondkompletteringen i fråga om ersättningsansvaret skall enligt förslaget inte inverka på de premieandelsprocenter som föreslås i paragrafens 2 och 3 mom. Avsikten är att fondkompletteringen i fråga om ersättningsansvaret skall utföras åren 1999 och 2000 genom en engångshöjning av statens och de försäkrades finansieringsandelar för nämnda år. Kompletteringen finansieras av staten och de försäkrade till lika stora delar. Höjningen är uppskattningsvis ca 5 milj. mk per år för båda. Detaljerade belopp ingår i de betalningsgrunder som avses i 17 § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Betalningsgrunderna fastställs av social- och hälsovårdsministeriet på framställning av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Staten svarar för kostnaderna för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring med tilläggskyddsandelen samt indirekt genom att via finansieringen enligt folkpensionslagen, sjukförsäkringslagen, familjepensionslagen och lagen om pension för lantbruksföretagare delta i de utgifter som betalas av Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, dvs. av dem som svarar för grundskyddsandelen.

I samband med justeringen av finansieringsandelarna korrigeras andelarna om ett

antal år så att de motsvarar de ändringar som har gjorts i grundskydds-nivån. En höjning av grundskyddsandelarna inom lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring innebär således inte att utgifterna för de anstalter som genomför grundskyddet skulle öka på grund av finansieringen av olycksfallsförsäkringssystemet. Eftersom andelarna justeras endast vissa år syns den ändring som justeringen föranleder dock i andelarna så att grundskyddsanstalternas kostnader förändras.

Totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring beräknas uppgå till ca 179 milj. mk år 1999, om man bortser från merkostnaderna av engångsnatur för kapitaliseringen av beståndet av fortlöpande ersättningar. Folkpensionsanstaltens grundskyddsandel av totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring stiger, om förslaget förverkligas från 23,92 % till 25,75 %, dvs. med ca 3 milj. mk år 1999. Folkpensionsanstaltens totala finansieringsandel uppgår därvid till ca 46 milj. mk.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts grundskyddsandel av finansieringen av lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring stiger, om förslaget förverkligas, från 7,75 % till 14,39 % av totalkostnaderna, dvs. med ca 12 milj. mk år 1999. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts totala finansieringsandel uppgår till ca 26 milj. mk år 1999.

Statens andel av kostnaderna för grundskyddet består av statens andel av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts utgiftstillägg och statens andel av Folkpensionsanstaltens utgiftstillägg. Den indirekta andelen varierar årligen beroende på hur staten deltar i finansieringen av de system som genomför grundskyddet. Statens andel av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts utgiftstillägg på 12 milj. mk är uppskattningsvis 9 milj. mk. För Folkpensionsanstaltens utgiftstillägg på 3 milj. mk uppkommer direkt för staten extra utgifter om ca 0,3 milj. mk. Enligt färsk bedömningar uppkommer dessutom via det s.k. garantibeloppet utgifter om knappt 0,4 milj. mk som skall betalas från grundskyddsandelen. Statens kostnadsökning från grundskyddsandelen vore sammanlagt knappt 10 milj. mk. Statens indirekta kostnadsandel av totalkostnaderna för olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare, vilken uppkommer via grundskyddsandelen, vore således ca 16 %, dvs. ca 29 milj. mk. Om den föreslagna ändringen inte företas

skulle denna kostnadsandel bli ca 11 %, dvs. 19 milj. mk år 1999.

Om förslaget förverkligas sjunker tilläggs-skyddsandelen av totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkring så, att statens andel blir 32,95 % och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel likaså 32,95 % av totalkostnaderna i stället för nuvarande 33,8 %. Med beaktande av att staten inte längre deltar i kostnaderna för den frivilliga olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare, kommer statens andel via tilläggs-skyddet att utgöra 30,4 % av totalkostnaderna. Den föreslagna ändringen av procentandelen för tilläggs-skyddet minskar statens utgifter för tilläggs-skyddet år 1999 med ca 1,5 milj. mk, vilket innebär att statens andel via tilläggs-skyddet blir uppskattningsvis 55 milj. mk år 1999. Däremot kommer en fondkomplettering av engångsnatur inom ersättningsansvaret att förorsaka ett utgiftstillägg om ca 20 milj. mk åren 1999—2000, som staten och lantbruksföretagarna skall betala i lika stora andelar via tilläggs-skyddsandelen. Härav uppkommer både för staten och för lantbruksföretagarna under vartdera året ett utgiftstillägg om uppskattningsvis ca 5 milj. mk. Statens totala finansieringsandel

via tilläggs-skyddet kommer således att uppgå till ca 60 milj. mk och de försäkrades till ca 69 milj. mk år 1999.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. I beredningen har företrädare för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och Folkpensionsanstalten medverkat.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 1999 och avses bli behandlad i samband med den.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1999.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 15 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 15 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 975/1993 och 902/1996, som följer:

15 §

Totalkostnaderna finansieras genom en grundskyddsandel, lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel, statens andel och avkastningen av placeringar.

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 9,3 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) och 9,6 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 6,57 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (347/1956), 0,28 procent pensionsutgifter enligt familjepensionslagen (38/1969) samt 14,39 procent pensionsutgif-

ter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. De tre sistnämnda procentalen höjs likväl från och med 2000 årligen med 0,02, 0,03 respektive 0,14 procentenheter.

Lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel är 32,95 procent och statens andel likaså 32,95 procent av totalkostnaderna. Till lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel skall dock fogas en procentsats motsvarande den andel av alla försäkringars sammanlagda arbetsinkomster som utgörs av de i 21 § 1 mom. avsedda frivilliga grundförsäkringarnas sammanlagda arbetsinkomster och så att motsvarande procentsats

dras av från statens andel.

Då finansieringen av de i 2 mom. avsedda utgifter som skall betalas av folkpensionsanstalten bestäms, beräknas inte för kommunerna i 62 § folkpensionslagen åsyftad kostnadsandel.

Amorteringen av ansvarsunderskottet

finansieras från grundskyddsandelen. Fondkompletteringen i fråga om ersättningsansvaret finansieras med lika stora delar från statens andel och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 9 oktober 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister
Sinikka Mönkäre

Lag

om ändring av 15 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 15 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 975/1993 och 902/1996, som följer:

Gällande lydelse

15 §

Den del av totalkostnaderna som inte kvarstår som ansvarsunderskott finansieras genom en grundskyddsandel och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel samt genom statens andel.

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 11,7 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/63) och 6,0 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 4,2 procent utgifter för tilläggsdel eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (347/56), 0,22 procent pensionsutgifter enligt familjepensionslagen (38/69) samt 5,4 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. De tre sistnämnda procentalen höjs likväl från och med 1995 årligen med 0,34, 0,02 respektive 0,47 procentenheter.

Lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel är 33,8 procent och statens andel likaså 33,8 procent av totalkostnaderna, dock så att till lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel skall fogas en procentsats motsvarande den andel av alla försäkringars sammanlagda arbetsinkomster som utgörs av de i 21 § 1 mom. avsedda frivilliga grundförsäkringarnas sammanlagda arbetsinkomster och så att motsvarande procentsats dras av från statens andel.

Då finansieringen av de i 2 mom. avsedda utgifter som skall betalas av folkpensionsanstalten bestäms, beräknas inte för kommunerna i 62 § folkpensionslagen åsyftad kostnadsandel.

Föreslagen lydelse

15 §

Totalkostnaderna finansieras genom en grundskyddsandel, lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel, statens andel och avkastningen av placeringar.

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 9,3 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) och 9,6 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 6,57 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (347/1956), 0,28 procent pensionsutgifter enligt familjepensionslagen (38/1969) samt 14,39 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. De tre sistnämnda procentalen höjs likväl från och med 2000 årligen med 0,02, 0,03 respektive 0,14 procentenheter.

Lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel är 32,95 procent och statens andel likaså 32,95 procent av totalkostnaderna. Till lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel skall dock fogas en procentsats motsvarande den andel av alla försäkringars sammanlagda arbetsinkomster som utgörs av de i 21 § 1 mom. avsedda frivilliga grundförsäkringarnas sammanlagda arbetsinkomster och så att motsvarande procentsats dras av från statens andel.

Då finansieringen av de i 2 mom. avsedda utgifter som skall betalas av folkpensionsanstalten bestäms, beräknas inte för kommunerna i 62 § folkpensionslagen åsyftad kostnadsandel.

Amorteringen av ansvarsunderskottet finansieras från grundskyddsandelen. Fondkompletteringen i fråga om ersättningsansvaret finansieras med lika stora delar från statens andel och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.